

1.

ஆனைமுக னறுமுக னருளாந் தேவி
யநந்தகண மளவற்ற முனிவர் தேவ
ரேனையுள நல்லன்ப ரியாவ ராலு
மெப்பயனும் பெறவேண்டி யிதயத் தின்க
ணூனமற வுபாசிக்கப் பட்டன் னோர்க்கிங்
குவந்தபய னருள்கருணை மூர்த்தி யாகி
வானமென வகண்டசிதா காய மான
வத்துவதாம் பரசிவனை வணங்கல் செய்வாம்.

Ch. 1, Ver. 1

2.

சுத்தசிதா காயமதா மெந்த வத்து
சுதந்தரமாந் தனதுபர சக்தி யோடே
பத்தரெலா முய்யும்வணங் கருணை யாலே
பரதத்வ வடிவாகத் திரண்டெ ழுந்தே
யத்துவிதா நந்தமுண ரநுப வத்தி
னதிசயமிங் கெல்லோரு மறியும் வண்ண
நித்தமுமே யாநந்த நடனஞ் செய்யு
நிதமந்த வத்துவினை நினைவில் வைப்பாம்.

Ch.1, Ver.2

3.

எவ்வடிவி னிடப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கு மாதா வாகு
மெவ்வடிவின் வலப்பாக மிலங்கா நின்ற
விவ்வுலக மனைத்துக்கும் பிதாவு மாகு
மெவ்வடிவின் பதத்திலுள சிலம்பி னோசை
யெவ்விதமா நூலுக்கு மேது வாகு
மெவ்வடிவின் விழிமூன்று விலங்கு மியாவு
மிணையற்ற வவ்வடிவே யெம்மைக் காக்க.

Ch.1, Ver.3

4.

அகிலசகன் னுயகனு யநந்த சத்தி
யமைவுற்ற வகண்டசிவன் சரணம் போற்றி
நிகிலசகன் மாதாவாய் நித்யா நந்த
நிசவடிவா மம்பிகையின் சரணம் போற்றி
சகலவித விக்கினமுந் தீர்த்தெல் லோர்க்குஞ்
சாதகமாம் விநாயகனற் சரணம் போற்றி
தகைமைமிகு மன்பர்க்குச் சிவஞா னத்தைத்
தந்தருளுஞ் சண்முகனற் சரணம் போற்றி.

Ch.1, Ver.4

5.

சத்தியமா யொருகாலுஞ் சகத்தே யில்லை
சகமெவையு மொருகாலுஞ் சனிக்க வில்லை
வித்தரமா யொருகாலு மிருக்க வில்லை
விளக்கமற வொருகாலு மிறக்க வில்லை
சித்திரமாஞ் சகத்தோற்றஞ் சிறிது மின்றிச்
சின்மாத்ர மானபரப் பிரம மொன்றே
நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கும் வத்து
நிதாகவிதி லையமிலை நிச்ச யந்தான்.

Ch. 2, Ver. 33

6.

இத்துவித சகத்தெவையும் விவகா ரத்தில்
யாவர்க்கு மெதிராகத் தோற்ற லாலே
சித்தினது விவர்த்தமதாஞ் சித்தந் தானே
செகமெனத்தோற் றுகின்றதெனச் சில்லோர்-
-சொல்வர்
சித்தமது நன்ருக விசாரிக் குங்காற்
சின்மயமாம் பிரமமலா திலவே யில்லை
புத்திரனே யாதலிஞ லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

Ch.2, Ve.34

7.

சுத்திகையின் விவர்த்தமதாம் ரசதந் தன்னைச்
சோதிக்கிற் சுத்தியலால் ரசத மில்லை
யித்திறமே சித்தினது விவர்த்த மாக
விலங்கியிடுஞ் சித்தத்தைச் சோதிக் குங்காற்
சித்தையலாற் சித்தமெனச் சிறிது மில்லை
சித்தமிலாத் தன்மையிஞற் செகத்து மில்லை
புத்திரனே யாதலிஞ லெக்கா லத்தும்
பூரணமா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

Ch.2, Ve.35

8.

இகழுடலு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மிந்தியமு மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புகன்மனது மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
புந்தியுமே யகண்டைக ரசசொ ரூப
மகமதுவு மகண்டைக ரசசொ ரூப
மமர்சித்த மகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பகர்சீவ னகண்டைக ரசசொ ரூபம்
பரப்பிரம மகண்டைக ரசசொ ரூபம்.

Ch.4, Ve.6

9.

நினைவெதுவோ வதுதானே சீவ ளுகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யீச ளுகு
நினைவெதுவோ வதுதானே சகமு மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே மனது மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே காம மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே கரும மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே துக்க மாகு
நினைவெதுவோ வதுதானே யனைத்து மாமே.

Ch.5, Ve.25

10.

நினைவின்றி நிற்பதுவே யகண்ட மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே நிட்டை யாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே ஞான மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே மோட்ச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சகச மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே பிரம மாகு
நினைவின்றி நிற்பதுவே சிவமு மாகு
நினைவணுவு மில்லையெலாம் பிரமந் தானே.

Ch.5, Ve.26

11.

மனமுமிலை மனோமயமாஞ் சகசீ வாதி (11. 5:37)
மற்றுமொரு பொருளுமிலை யென்று மெல்லா
மனகசதா நந்தசிதா காய மான
வகண்டமதாம் பரப்பிரம சொரூப மேயா
மெனுமிதிலோ ரையமிலை சத்தி யந்தா
னெங்குமுள பரமசிவ னறியச் சொன்னே
னனியுமகா ரகசியமா மிவ்வர்த் தத்தை
நன்றாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்.

Ch.5, Ve.37

12.

திருசியமே தொன்றுமிலாத் திருக்கே யாகித்
தியங்குமனே விகற்பமிலா நிலைநின் றோர்க்கு
மருவியிடு நனவுகளுஞ் சுழுத்தி யில்லை
மரணமிலை யுய்வதிலை மற்றொன் றில்லை
பிரிவறவே மனதுவெறி திருக்கு நிட்டைப்
பெருமையினை யென்சொல்வோ மென்றிவ் வண்ணம்
பரிவுடனே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்குப்
பரமார்த்த வுறுதியினைப் பகர்ந்தா னன்றே.

Ch.5, Ve.39

13.

அரியவகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்துக்
கதிசயமா மந்திரமே யொன்று மில்லை
பரவுமெழு கோடிமகா மந்தி ரந்தான்
பலகோடி சன்மங்க டருவ தன்றி
மருவியிடுஞ் சன்மங்கண் மாற்று தென்று
மற்றதனு லனைத்துக்கு மேலா கின்ற
துரிசிலகம் பிரமாஸ்மி மந்தி ரத்தைத்
தொடர்ந்தகில மந்திரமுந் தொலைக்க வேண்டும்.

Ch.6, Ve.37

14.

உலகமெலா மெதனிடையி லுதித் தொடுங்கு
மொளிர்பானு விந்துவன லுடுக்கண் மின்னற்
பலவொளியு மெதனுலே விளக்க லாகும்
பகருமவை யெதனைநிதம் விளக்க மாட்டா
விலகுசுரா சுரரெவரு மெதன் பயத்தா
லெக்காலுந் தஞ்செயலே யியற்று நிற்ப
ரலையுமறி பொருளையெலா மகற்றி யந்த
வறிவுருவாஞ் சிவத்தையுபா சிக்க வேண்டும்.

Ch.07, Ve.35

15.

நிதாகநினக் கிவ்வோத்திற் சீவன் முத்த
னிகழுமிலக் கணமான போதஞ் சொல்வேன்
சதாநந்த கனமான வான்மா வாகச்
சாந்திமிகுந் திருப்போனே சீவன் முத்த
னுதாரபரி பூரணமா யொழிவில் சத்தா
யுணர்வுருவா மான்மாவுக் கபின்ன மான
சிதாநந்த பரப்பிரம நானே யென்று
செறிகின்ற துணிவுடையோன் சீவன் முத்தன்.

Ch.8, Ve.1

16.

தன்னிடையே தாஞக விலங்கா நின்ற
தற்பதமாம் பரப்பிரமந் தானே யென்று
பின்னமிலா வறிவுற்றுப் பிரமா காரம்
பெற்றவனே பிணிப்பற்ற சீவன் முத்த
னன்னியமே யில்லாத வான்மா வின்க
ணமர்ந்தாங்கே ரமிப்போஞ யகண்ட மான
தன்னிடையே தாஞகத் தனித்து நின்று
தன்னின்பம் புசிப்பவனே சீவன் முத்தன்.

Ch.8, Ve.25

17.

இங்குமிக வரிதான விதேக முத்த
னிலக்கணமே நிதாகநினக் கியம்பக் கேளாய்
தங்குநினே வனைத்தையுமே தவிர்ந்து சுத்த
தற்பரனே தாஞகிச் சாந்த ஞகித்
துங்கசுக கனமாகித் துச்ச ரூபத்
தொடர்பின்றி மகாமவுன நிலைபெற் றோஞய்
மங்கலிலா வுணர்வுருவாம் பிரம ரூப
மாத்திரமா யிருப்பவனே விதேக முத்தன்.

Ch.9, Ve.1

18.

சத்தியஞா ஞநந்த சொரூப மாகிச்
சந்ததமு முபசாந்த சொரூப மாகி
மெத்தவுமே வியாபகமாஞ் சொரூப மாகி
மிகப்பெரிதாஞ் சிதாகாய சொரூப மாகி
நித்தியசின் மாத்திரமாஞ் சொரூப மாகி
நிகிலபரி பூரணமாய் நிறைந்து நின்ற
சுத்தமதாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருந்திடுவோன் விதேக முத்தன்.

(Ch.9, Ve.15)

19.

சருவபரி பூரணமா மான்மா வன்றிச்
சகசீவன் முதலியவை யணுவு மில்லை
பரவுசக சீவபர மனைத்து மென்றும்
பராற்பரமாம் பரமான்ம சொரூப மேயாந்
திரமதுவா யுரைசெய்த விவ்வர்த் தத்திற்
றினையளவு மையமிலை சத்தி யந்தா
னுரைதருமிவ் வர்த்தத்தை யொருகா லேனு
முரமாகக் கேட்டுணர்வோன் பிரம மாவன்.

(Ch.10, Ve.34)

20.

அகிலமுமே யநவரதம் பிரம மாத்ர
மஞ்ஞான மதன்செயலும் பிரம மாத்ரஞ்
சகலசடா சடங்களுமே பிரம மாத்ரஞ்
சதசத்தாய்க் காண்பவெலாம் பிரம மாத்ரம்
வெகுவிதமாம் பூதங்கள் பிரம மாத்ரம்
விதம்விதமாம் புவனங்கள் பிரம மாத்ர
மிகழ்வுமிகுஞ் சரீரமெலாம் பிரம மாத்ர
மிவைமருவு முயிர்களெலாம் பிரம மாத்ரம்.

(Ch.12, Ve.10)

21.

எவ்விதமா யறிவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் நினைவதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் காண்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்க் கேட்பதுவு மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய் வினவுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ச் சொல்லுவது மசத்தே யாகு
மெவ்விதமாய்ப் புசிப்பதுவு மசத்தே யாகு
மெப்போது முளதுபரப் பிரம மொன்றே.

(Ch.13. Ve.2)

22.

ஆதலினு லகிலமுமே பிரம மென்று
மகமந்தப் பரப்பிரமந் தானே யென்றும்
பேதமுறுந் தோற்றமெலாம் போகு மட்டும்
பிரியமுடன் பிரிவறவே நித்த மாகச்
சாதகமாம் பாவனையே செய்த வற்றுற்
சஞ்சலவிட் சேபமெலாந் தொலைந்த பின்ன
ரேதையுமே நினையாமற் சுகமே யாக
வெப்போதுஞ் சும்மாவே யிருக்க வேண்டும்.

(Ch.14, Ve.38)

23.

பிரமமலா தன்னியமாய்க் காண்ப தெல்லாம்
பீதிதருந் துயர்நல்கு மாத லாலே
திருசியமாய்க் காண்பதெலாந் திருக்கே யாகத்
திகழ்கின்ற பிரமமெனப் ரவிலா பித்துச்
சருவமுமே பிரமமெனு நினைவுந் தள்ளிச்
சலியாமல் வெறிதாக விருக்கு நிட்டை
நிரதிசய சுகநல்கும் பயத்தைத் தீர்க்கு
நிச்சயமே யதனுலந் நிட்டை சார்வாய்.

(Ch.15, Ve.5)

24.

மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் வெற்றி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாஞ் சித்தி
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மின்ப
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தாம் யோக
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா ஞான
மனதுடைய தியாகமதே மகத்தா மோட்ச
மனதுடைய தியாகமதே சகலத் தியாக
மனதுடைய தியாகமதே சித்தத் தியாகம்.

(Ch.15, Ve.7)

25.

சித்தமென வொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமாம் பரப்பிரம மொன்றே யென்று
நித்தபரி பூரணமாய் நிலைத்த தென்னு
நிரந்தரமா நிச்சயமே சித்தந் தன்னைப்
புத்திரனே யெளிதாகச் செயிப்ப தற்குப்
புரையற்ற வுபாயமிதாற் சித்த நாசஞ்
சத்தியமாய்ச் சித்திக்குஞ் சித்தி யானாற்
சகலமுமே சின்மயமாய்ப் பிரகா சிக்கும்.

(Ch.15, Ve.11)

26.

சித்தமென வொருபொருளிங் குள்ள தென்று
சிறிதேனுஞ் சிந்தித்தா லுடனே சித்தே
சித்தமதாய்த் தோற்றியிடு மதுவே சீவ
செகபரமாய்த் தோற்றுமதாற் றுன்ப முண்டாம்
புத்திரனே யாதலினாற் சித்த மென்றோர்
பொருளென்று மில்லையெலாஞ் சித்தே யென்னு
மித்திறமா முறுதியினாற் சித்தந் தன்னை 15:12)
யெளிதாகச் செயித்தென்று மின்பஞ் சார்வாய்.

(Ch.15, Ve.12)

27.

தீங்கான சித்தமுத லெவையு மில்லை
திருசியமாய்த் தெரிகின்ற சகமு மில்லை
யாங்கார முதலியதோ ரணுவு மில்லை
யகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மேயாம்
நீங்காம லெங்குமொரு நிறைவாய் நின்ற
நிமலவறி வானபர நானே யென்று
தூங்காது தூங்குநிலை கிட்டு மட்டுந்
தொடர்பாகச் சிந்தித்துச் சாந்த னுவாய்.

(Ch.16, Ve.7)

28.

அகிலமுமே பரப்பிரம மைய மில்லை
யகமந்தப் பரப்பிரம மைய மில்லை
நிகிலமுமாம் பரப்பிரம மதுநா னென்றே
நிரந்தரமாய்ப் பாவித்து மனதை வென்று
சுககனமாம் பரப்பிரமந் தானே யாகிச்
சும்மாவே யிருக்கின்ற சாந்தி தானே
தகைமைமிகும் பூசனையாந் தான மாகுந்
தவமாகுஞ் செபமாகுஞ் சமாதி யாமே.

(Ch.16, Ve.41)

29.

தான்றானே தானுகச் சொலிக்குஞ் சோதி
தான்றானே தானுக நிலைத்த வின்பந்
தான்றானே தானுக விருக்கு முண்மை
தான்றானே சகலபரி பூன்ற வத்து
தான்றானே தனக்குநிக ரில்லாத் தெய்வந்
தான்றானே தனக்கனிய மிலாத வத்து
தான்றானே பிரமமெனுந் திடபோ தத்தாற்
றானுக விருக்கின்ற பிரம மாவாய்.

(Ch.17, Ve.29)

30.

பேதமெலா மணுவுமிலா தறவுந் தள்ளிப்
பின்னமிலாப் பரமான வான்மா வின்க
ணேதையுமே நினையாம லின்ப மேலா
யியங்காம லிருப்பதுவே சகச நிட்டை
சாதகமா மிந்நிட்டை நிருவி கற்ப
சமாதியென வங்கங்கே சாற்ற லாகு
மோதியதே யகண்டபர சாட்சாத் கார
வுணர்வெனவு மங்கங்கே யுரைக்க லாமால்.

(Ch.18, Ve.40)

31.

திடமான நிட்டையிதே சீவன் முத்தித்
திறமையென வங்கங்கே செப்ப லாகுந்
தடமான நிட்டையிதே யுபசாந் திக்குத்
தகுந்தபடி பூமிகையோர் நான்கு மாகு
மிடமான விந்நிட்டை யிசைந்தோ ருக்கே
யித்துயர்செய் பவபீதி யிறக்கு மன்றி
மடமான மற்றெதனை யிசைந்த போது
மகத்தான பவபீதி மாயா தென்றும்.

(Ch.18, Ve.41)

32.

அன்னியமே தோன்றுத வகண்டா கார
வறிவுதனை யடைந்தவனே முத்த னானே
னின்னவித மகண்டபர ஞான முற்றோ
னிவ்வுலகி லெவ்விடத்து மரிய னவ
னுன்னவொணுப் பலகோடி சீவ ருக்கு
ளூரமான ஞானமுளோ னொருவன் றானே
யன்னவனைத் தரிசித்த மாத்தி ரத்தா
லறமேலா யகமெல்லா மழியு மன்றே.

(Ch.19, Ve.10)

33.

திடஞானி தெரிசனமே தீர்த்த மாடல்
திடஞானி தெரிசனமே தேவ பூசை
திடஞானி தெரிசனமே செப தபங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே செயு மறங்கள்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தைக் காணல்
திடஞானி தெரிசனமே சிவத்தின் சேவை
திடஞானி தெரிசனமே மேவு தற்குத்
திரிவிதமா முலகத்து மரிதா மியார்க்கும்.

(Ch.19, Ve.11)

34.

ஞானியுடை யருச்சனையே செய்வ தாலே
ஞானபல மடைந்ததனுற் சீவன் முத்தி
யானபர மாநந்த மடைய லாகு
மதன்பின்பு பரமான விதேக முத்தி
தானுமதா லடைந்திடலா மாத லாலே
தளர்வுதரும் பவபீதி யனைத்துந் தள்ளி
யானியிலா முத்திநிலை யடைய வேண்டி
லறிஞனுடை யருச்சனையே செய்ய வேண்டும்.

(Ch.19, Ve.13)

35.

சலனமிலாச் சிலைபோலுங் காட்டம் போலுஞ்
சங்கற்ப விகற்பங்க ளொன்று மின்றிக்
கலனமுறுப் பிரமத்திற் பாலு நீருங்
கலப்பதுபோல் வேறறவே கலந்து சற்று
மலைவறவே வெறிதாகச் சுகித் திருக்கு
மறிஞனுடை யந்நிட்டை மகிமை தன்னை
நிலைமருவா மனத்தாலும் வசனத் தாலு
நினைந்திடவும் பகர்ந்திடவு மார்தாம் வல்லோர்.

(Ch.19, Ve.21)

36.

அகிலபரி பூரணமா யனைத்து முண்டா
யடங்குவதற் காலயமாஞ் சிவரூ பந்தா
னிகரின்மகா லிங்கமித னநுசந் தானம்
நிரந்தரமாய்ச் செய்வதுவே யிவற்றின் பூசை
யகமதனி லிப்பூசை செய்வோ ருக்கே
யகண்டபர சிவனருளா லறிவுண் டாமென்
றிகழ்வறவே ரிபுமுனிவ னிதாக னுக்கங்
கீனமுறுப் பரம்பொருளை யிசைத்தா னன்றே.

(Ch.19, Ve.60)

37.

நற்பிரம விவேகவலி யுள்ள தீரர்
நாரிமுதற் சுகத்திச்சை நண்ணும் போதும்
பற்பலவாய்த் தோற்றியவச் சுகத்தை யெல்லாம்
பரப்பிரம சொரூபசுக மெனவே யோர்ந்து
கற்பிதமாம் விடயசுக மநுப விக்கக்
கனவிலுமே நினையாது தைரி யத்தோ
டற்பமிலா வகண்டபர சுகமே சேர
வகண்டபர ஞானபெல மடைய வேண்டும்.

(Ch.20, Ve.45)

38.

அகண்டபரப் பிரமமதே சத்துக் கெல்லா
மத்யந்த சத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரினற் சற்சங்க மென்ன லாகு
மகண்டபரப் பிரமமதே மகத்துக் கெல்லா
மத்யந்த மகத்தாக விருப்ப தாலவ்
வகண்டபரப் பிரமத்தின் சங்கந் தானே
யறிஞரினன் மகத்சங்க மென்ன லாமே.

(Ch.21, Ve.28)

39.

பேதமுறுஞ் சகசீவ பரங்க ளெல்லாம்
பிரமமென்று மப்பிரம நானே யென்று
மோதியவிச் சிந்தனையைப் பிரமாப் யாசி
யொழியாம லெப்போதும் பழக வேண்டுஞ்
சாதகமாஞ் சிந்தனையின் பெலத்தி னாலே
சலமனதின் விகற்பமெலாந் தவிர்ந்த பின்ன
ரீதையுமே பழகாமற் பரமே யாகி
யெந்நினைவு நினையாம லிருக்க வேண்டும்.

(Ch.21, Ve.39)

40.

நினைவையெலா நீக்கிமனே வாக்குக் கெட்டா
நிசவடிவாய் நிற்பதுவே நிறைந்த முத்தி
நினைவணுவும் வேறாக நிகழ மாகி
னினைவதுவே மகத்தான பந்த மாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
நிசமான வத்துவித நிலைமை யாகு
நினைவறவே நிற்கின்ற நிட்டை தானே
நிரதிசய வாநந்த நிலைமை யாமால்.

(Ch.21, Ve.41)

41.

மகத்தான மாயையென வவித்தை யென்ன
மகத்தான பந்தமென முத்தி யென்ன
மகத்தான சித்தமெனச் சீவ ரென்ன
மகத்தான சகங்களென வீச னென்ன
மகத்தான நாமமென ரூப மென்ன
மதிக்கின்ற மனதுடைய நினைவ னைத்து
மகத்தான பரப்பிரம சொரூப மன்றி
மற்றணுவு மிலையெனவே நிச்ச யிப்பாய்.

(Ch.22, Ve.23)

42.

நினைவதனு னிகழ்கின்ற சகசீ வாதி
நிகிலமுமே நினைவுருவா மனதே யாகு
மனததுதா னறிவுருவாய் நிகழா நின்ற
மகத்தான பரப்பிரம வடிவே யாகுங்
கனவறிவாம் பிரமமலா தயலே யில்லை
காண்பதெலாங் களங்கமிலாப் பிரம மென்று
மனியமிலா வப்பிரம நானே யென்று
மநவரத மழுத்தமுற நிச்ச யிப்பாய்.
(Ch.22, Ve.24)

43.

சாதனமுஞ் சாத்தியமு மெவையு மில்லை
சற்சங்க மசற்சங்க மெவையு மில்லை
வேதனமும் வேத்தியமு மெவையு மில்லை
விசாரணைமற் றப்யாச மெவையு மில்லை
யோதுபவ னுணர்பவனிங் காரு மில்லை
யுறுகதியு முறுதலுமற் றெவையு மில்லை
போதகன வடிவாகிப் பூன்ற மாகிப்
புரையறவே யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.
(Ch.23, Ve.10)

44.

தானமில்லை தீர்த்தமில்லை தலமு மில்லை
தருமமில்லை தெய்வமில்லை சேவை யில்லை
யானியில்லை விருத்தியில்லை யடைவோ னில்லை
யறமுமில்லை யகமுமில்லை யனைத்து மில்லை
ஞானமில்லை பத்தியில்லை கரும மில்லை
ஞாதுருஞா ஞதிகளோ ரணுவு மில்லை
யீனமிலாச் சன்மயமா யிலங்குஞ் சித்தா
யின்புருவா யுளதுபரப் பிரம மொன்றே.

(Ch.23, Ve.11)

45.

பாவனையாற் சீக்கிரமாய் முத்தி பேறும்
படிப்பதனு லடைவாக முத்தி பேறு
மாவதனுன் முமுட்சுவெலாஞ் சீக்கி ரத்தி
லகண்டபர மோட்சத்தை யடைய வேண்டிற்
பாவனமாம் பாவனையே யிடைவி டாமற்
பலகாலு மாதரவாய்ப் பழகல் வேண்டுங்
கேவலமாம் பாவனையா லசத்த ரெல்லாங்
கிளத்தியவா சத்தத்தைப் படிக்க வேண்டும்.

(Ch.24, Ve.27)

46.

தேகமுதல் யானென்றுஞ் சகத்த னைத்துந்
திரமென்றும் வெகுகால மாகி யுற்ற
பாகமுறும் வாதனைதா னகண்ட மாகப்
பழகியிடும் பாவனையா னசிப்ப தன்றி
யேகபர வுறுதிதனை யெப்போ தேனு
மிசைந்ததனு லெளிதாக நசியா தார்க்கு
மாகையினு லநவரத மிடைவி டாம
லகண்டபர பாவனையே பழகல் வேண்டும்.

(Ch.24, Ve.28)

47.

காலமுதற் சிலசிலவாங் கார ணத்திற்
காரியமாஞ் சகமெவையு முதிக்கு மென்றே
சீலமிலாச் சிலமூடர் சொல்வ ரன்னோர்
செப்பியிடும் வாதமெலாஞ் சுத்தப் பொய்யே
யாலயமாம் பரமசிவ சத்தி யாலே
யகிலமுமவ் வதிட்டான பரசி வத்திற்
கோலமுறக் கற்பிதமா மதுவு மந்தக்
கூறுபடாப் பரசிவமே யுண்மை யோரில்.

(Ch.24, Ve.31)

48.

ஒருகாலுங் கற்பனையோ ரணுவு மில்லை
    யொருகாலுங் கற்பிக்கு மனது மில்லை
யொருகாலுஞ் சம்சார மணுவு மில்லை
    யொருகாலுஞ் சம்சாரி தானு மில்லை
யொருகாலுஞ் சகத்தணுவு மிலவே யில்லை
    யொருகாலுஞ் சகதீசன் றானு மில்லை
யொருகாலு மொன்றுமிலை யுள்ள தெல்லா
    முணர்வுருவாம் பரமெனவே நிச்ச யிப்பாய்.

(Ch.25, Ve.8)

49.

ஆதலினு லிருப்பதென நிகழ்வ தென்ன
    வாமவைதாம் பிரியமெனக் காண்ப தெல்லாம்
பேதமிலாச் சத்தியசிற் சுகமே யான
    பிரமமெனும் பாவனையே பெலமாய்ச் செய்வா
யேதமுறுந் தேகாதி யானே யென்று
    மிவ்வுலக மெனக்கயலா யுள்ள தென்றும்
பீதிசெயும் பாவனையை யொருகா லேனும்
    பிரமித்து மனதினிடைப் பெற்றி டாதே.

(Ch.25, Ve.12)

50.

எப்போது மொருபொருளு மிலவே யில்லை
    யிருப்பதெனக் கற்பிதமாய்க் காண்ப தெல்லாஞ்
சற்போத சுககனமாம் பரமே யென்றுஞ்
    சந்ததமு மப்பரம நானே யென்றுங்
கற்போல வசைவற்ற நிச்ச யத்தைக்
    கலங்காம லெப்போது மப்யா சித்தே
தற்போத சூனியனுய்ப் பரமே யாகித்
    தளர்வுதரும் பவபந்தந் தவிர்த்து நிற்பாய்.

(Ch.25, Ve.14)

51.

சத்தியசிற் சுககனமாய்ச் சலன மின்றிச்
சகலர்க்கு மான்மாவாய்ச் சாந்த மாகி
யத்துவித பூரணமாம் பிரமத் தின்க
ணலைமனதின் விகற்பங்க ளனைத்துந் தீர்ந்து
சித்தமது வேறறவே கலந்தொன் ருகிச்
சீரசெல நியாயம்போற் சேர்ந்தி ருக்கை
புத்திரனே தன்மயமா நிட்டை யென்று
பூரணமா மறிஞரினுற் புகல லாகும்.

(Ch.26, Ve.2)

52.

வெகுவிதமாய்த் தோன்றியிடும் பேத மெல்லாம்
விசாரிக்கி லொருகாலு மிலவே யில்லை
யகிலமுமே யான்மாவுக் கபின்ன மான
வகண்டபரப் பிரமமென்று மதுநா னென்றுந்
தகமைமிகுந் திடமான நிச்ச யத்தைத்
தப்பாம லெப்போது மப்யா சித்தே
சகலமுமே யிகந்துபரப் பிரமத் தொன்ருய்ச்
சந்ததமுந் தன்மயமாய்ச் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.3)

53.

எதனிடையிற் காயிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையில் வாசிகமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மானதமாஞ் செயலு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றுமொரு செயலு மில்லை
யெதனிடையிற் பாவமற மெவையு மில்லை
யெதனிடையிற் பற்றுபல னணுவு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.7)

54.

எதனிடையிற் கற்பனையே யென்று மில்லை
யெதனிடையிற் கற்பிப்போன் ஞனு மில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச முதிக்க வில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மிருக்க வில்லை
யெதனிடையிற் பிரபஞ்ச மொடுங்க வில்லை
யெதனிடையி லெவையுமொரு காலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.8)

55.

எதனிடையிற் காமமொடு கோப மில்லை
யெதனிடையி லுலோபமொடு மோக மில்லை
யெதனிடையின் மச்சரமு மதமு மில்லை
யெதனிடையின் மற்றமனத் துகளு மில்லை
யெதனிடையிற் பந்தமெனு மயலு மில்லை
யெதனிடையின் மோட்சமெனு மயலு மில்லை
யதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.13)

56.

எதையகமென் றதிதிடமா யறிந்தான் மற்று
மெள்ளளவு மிதரத்தை யறிய வேண்டா
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த தாலே
யாவையுமே யெப்போது மறிந்த தாகு
மெதையகமென் றதிதிடமா யறிந்த தாலே
யெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் ததுவே யாகு
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.25)

57.

எதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிருமையறத் தான்றானு யிருக்க லாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யெள்ளளவுந் தனக்கயலே யிலாத தாகு
மெதனிடையின் மனதுலயித் திருக்குங் காலே
யிணையற்ற வாநந்த மொன்றே தோன்று
மதனிடையிற் சங்கற்ப மணுவு மின்றி
யம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.28)

58.

எதுதானே யகண்டசதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசிதா கார மாகு
மெதுதானே யகண்டசுகா கார மாகு
மெதுதானே யத்துவிதா கார மாகு
மெதுதானே யான்மாவுக் கபின்ன மாகு
மெதுதானே யகண்டபரப் பிரம மாகு
மதுதானே நானென்னு நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.29)

59.

எதனிடையில் விருத்தியெலா மிலாத தாகு
மெதனிடையில் வேறணுவு மிலாத தாகு
மெதனிடையி லகந்தையெலா மடங்க லாகு
மெதனிடையி லாசையெலா மழிந்தே போகு
மெதனிடையின் மனதுமுதன் மரிப்ப தாகு
மெதனிடையின் மயக்கமெலா நசிப்ப தாகு
மதுவகமென் றதிதிடமா நிச்ச யத்தா
லம்மயமா யநவரதஞ் சுகித்தி ருப்பாய்.

(Ch.26, Ve.31)

60.

அகண்டபர பாவனையே செய்த வற்று
லன்னியமா நினைவெவையு மறந்த பின்னர்ப்
புகன்றபர பாவனையு மறந்தெப் போதும்
பூரணமாம் பரப்பிரம மயமே யாவாய்
செகந்தனிலே யெந்தமகா பாவி யேனுஞ்
செப்பியிடு மிப்பொருளைக் கேட்டு ணர்ந்தா
லகந்தனிலே யுள்ளமகா பாவ மெல்லா
மழிந்தன்றே னகண்டபர வடிவே யாவன்.

(Ch.26, Ve.42)

61.

சலமனதே யொருகாலு மிலவே யில்லை
சார்மனதின் விகற்பங்க ளிருப்ப தெங்கே
திலமளவு மொன்றுமொரு காலு மில்லை
திகழ்வதெலா மகண்டபர மான நானென்
றலைவில்பர பாவனையால் விகற்ப மெல்லா
மழிந்தவுட னசைவற்றே ரயலு மற்றுச்
சொலன்மருவாச் சுத்தபர சொரூப மாகிச்
சும்மாவே யிருந்துமிகச் சாந்த னுவாய்.

(Ch.27, Ve.29)

62.

மருவியிடுஞ் சீவனிலை யீச னில்லை
மாயையிலை யவித்தையிலை மற்றென் றில்லை
யிருமையெனு மித்துவித மெவையு மில்லை
யாவைக்கு மூலமதாம் பகுதி யில்லை
யொருபொருளு மொருகாலு மிலவே யில்லை
யுள்ளதெலா மேகபரப் பிரம மென்றும்
பிரமமதே நானென்று மநுப வத்தைப்
பெற்றதனுற் பரமவுப சாந்த னுவாய்.

(Ch.27, Ve.34)

63.

இரவிமுதற் சோதியினால் விலக்க வொண்ணா
    விதயவிருண் மிகுந்தவெறு மூட னேனு
நிருமலமா மிப்பொருளை நித்த மாக
    நியமமுடன் கேட்டபடி படிப்பா னாகிற்
பரமசிவ கருணையினான் மற்றன் னோனும்
    பரஞான சோதியினை யடைந்தே யத்தா
லிருதயமா ரஞ்ஞான விருளை நீக்கி
    யேகபர சிவவடிவாய் முத்த னாவன்.

(Ch.27, Ve.43)

64.

புத்திரனே வெகுவிதமாய் விளம்பி யென்ன
    பூரணமாஞ் சிவகருணை பொருந்தி னோர்க்கே
யுத்தமமா மிப்பொருளைக் கேட்ப தற்கு
    மூனமறத் தினந்தோறும் படிப்ப தற்கும்
பத்திவரு மற்றவரே சீவன் முத்திப்
    பதமேவித் தேகமிலா முத்தி சார்வர்
சத்தியமே யென்றுரிபு நிதாக னுக்குச்
    சலனமிலாப் பரம்பொருளைச் சாற்றி னானே.

(Ch.27, Ve.44)

65.

அலைவற்ற வறிவான பிரம நீயே
    யகண்டைக ரசமான பிரம நீயே
நிலைபெற்ற நிச்சலமாம் பிரம நீயே
    நிராவரண மானபரப் பிரம நீயே
சலமற்ற சாந்தபரப் பிரம நீயே
    சதாநந்த கனமான பிரம நீயென்
றுலைவற்ற வுபதேசஞ் செய்கின் றோனே
    யுத்தமனாங் குருவாவன் மற்றோ ராகார்.

(Ch.28, Ve.28)

66.

சந்ததமுஞ் சலியாமற் சாந்த மாகிச்
சன்மயமாய் நிற்பதுவே சாட்சாத் கார
மைந்தவதே மாசற்ற சீவன் முத்தி
மற்றதுவே மகத்தான விதேக முத்தி
யிந்தநிலை யெமதீச னருளுள் ளோர்க்கே
யிசைத்தவண மிருமையற வெளிதா யெய்துஞ்
சுந்தரமாஞ் சுருதிமுடி வனைத்தி னுலுஞ்
சொல்லிமுடி வுற்றபொருட் சுருக்க மீதே.

(Ch.29, Ve.37)

67.

இப்பொருளைக் கேட்டுணர்வோ ருடனே முத்தி
யியைந்திடுவ ரெள்ளளவு மின்னன் மேவா
ரற்பமிலா வாநந்த மநுப விப்ப
ரநவரத மங்களமே யடைந்தோ ராவர்
நிர்ப்பயமா நிலைபெறுவர் பவத்தின் மீளார்
நிச்சலமாம் பரப்பிரம வடிவே யாவர்
செப்பியது சத்தியமே சங்கை யில்லை
சிவனாணை சத்தியமே சத்தி யந்தான்.

(Ch.29, Ve.40)

68.

நிச்சலமா முணர்வுற்று நிறைந்து நிற்கு
நிலையதுவே நிகரற்ற மோட்ச மாகுந்
துச்சமிலா வந்தநிலை தொடர்ந்தோர் மீண்டுந்
துன்பமுறார் துகண்மருவார் சுகமே சார்வ
ரெச்செயலுஞ் செய்துமுடிந் தவரே யாவ
ரெப்போது மேகபர வடிவாய் நிற்ப
ருச்சபர வடிவான வன்னோ ருக்கிவ்
வூனபவ விவகார மென்று மில்லை.

(Ch.30, Ve.31)

69.

ஆதலினு லநவரத மப்யா சிக்கு
மகண்டபர பாவனையான் மனோவி கற்ப
பேதமெலா மடைவாகப் பெயர்த்தெப் போதும்
பிரவற்ற சொரூபநிலை பொருந்த வேண்டு
மோதியவிப் பாவனையும் விசார மற்றோர்க்
கொருகாலு முள்ளத்தி லுதிக்க மாட்டா
பாதகமா மவிசாரப் பகையா லன்றோ
பவக்கடலில் வீழ்ந்தெவரும் பதைக்கின் றாரால்.

(Ch.32, Ve.18)

70.

அறிவற்ற வவிசார மஞ்ஞா னத்துக்
காலயமா யநந்தவித வரந்தை நல்குங்
கறையற்ற ஞானத்தைக் கண்ணிற் காட்டா
கடக்கவொணக் கற்பனையே காட்டு விக்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்க வொட்டா
நிகிலமகா பீதிக்கு நிகரில் வித்தாஞ்
செறிவுற்ற சங்கற்ப விகற்ப மாதி
சித்தவிகா ரங்களெலாங் கணத்திற் சேர்க்கும்.

(Ch.32, Ve.19)

71.

பலவிதமாய்ப் பகர்ந்தென்ன வவிசா ரந்தான்
பவக்கடலில் யாவரையு மூழ்கு விக்கும்
புலமருவா வவிசார நிகரா யெங்கும்
பொருந்தியிடும் பகையில்லை யாத லாலே
நிலைமருவு மகண்டபர விசாரங் கொண்டே
நிகழ்த்தியவிவ் வவிசாரப் பகையை வென்று
சலனமிலாப் பாவனையா லகண்ட போதஞ்
சார்ந்தவனாய்ச் சன்மாத்ர சொரூப மாவாய்.

(Ch.32, Ve.20)

72.

அகண்டபர விசாரந்தா னேதா மென்னி
லகமாரிவ் வுலகாரிங் குள்ள தேது
புகன்றபர மார்த்தமெதா மென்றிவ் வண்ணம்
பூரணமாஞ் சற்குருவைக் குறித்து சாவி
யகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மெங்கு முள்ள
தகண்டபரப் பிரமமதே யுண்மை யென்று
தகும்பிரம நிர்ணயமே வேதாந் தத்தாற்
றவிராது செய்வதுதான் விசார மாமே.

(Ch.32, Ve.21)

73.

சற்குருவின் சந்நிதியி லோர்ந்த வண்ணஞ்
சாதுக்கள் சகவாசஞ் செய்தங் கங்கே
நிர்க்குணமாம் பரப்பிரம சொரூபந் தானே
நிகிலமுமா மதுவேநா மதுவே யுண்மை
யக்கரமாம் பிரமமதே வேதாந் தங்க
ளனைத்துக்கும் பொருளாகு மென்றிவ் வண்ணந்
தக்கபர நிர்ணயமே திடமாய்ச் செய்த
றளர்வையெலாந் தவிர்க்கின்ற விசார மாமே.

(Ch.32, Ve.22)

74.

அறிவுற்ற விசாரந்தா னஞ்ஞா னத்தை
யதஞ்செய்யு மரந்தையெலா மடைவாய்த் தீர்க்கு
மறுவற்ற ஞானத்தை மதியிற் சேர்க்கு
மயக்கமுறு கற்பனைக ளனைத்து மாய்க்கு
நிறைவுற்ற சொரூபத்தி னிலைக்க வைக்கு
நீக்கவொணுப் பவபீதி யனைத்து நீக்குஞ்
செறிவுற்ற வாபத்தைச் சம்பத் தாக்குஞ்
சித்தவிகா ரங்களெலாஞ் சிதைக்கு மன்றே.

(Ch.32, Ve.24)

75.

ஆதலினுல் விசாரித்த தீர ருக்கே
யலைமனது பாவனையில் வசமாய் நிற்குந்
தீதணுகாப் பாவனையான் மனோவி கற்பந்
தினத்துக்குத் தினமடைவாய்த் தீருந் தீர்ந்த
போதுபரப் பிரமத்தின் சாட்சாத் காரம்
பூரணமாய்ப் பொருந்தியிடும் பின்ன வற்றுற்
கோதுமிகும் பவபந்த மனைத்து நீங்கிக்
குறைவற்ற மோட்சசுகங் கூடு மன்றே.

(Ch.32, Ve.26)

76.

பரமார்த்த மானபரப் பிரமத் தின்கட்
பலவிதமாய்த் தோற்றியவிச் சகசீ வாதி
விரிவான பேதமெலாம் விசாரிக் குங்கால்
விமலபரப் பிரமமலால் வேறே யன்று
சருவான்மா வானபரப் பிரம மொன்றே
சந்ததமுஞ் சலியாம லிருப்ப தாலே
திரமான பரப்பிரம மதுநா னென்றே
திடமாகப் பாவித்துத் தியக்கந் தீர்வாய்.

(Ch.32, Ve.27)

77.

சித்தமலாற் பிரபஞ்ச மென்று மில்லை
சித்தந்தான் பிரபஞ்ச மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமலாற் சமுசார மென்று மில்லை
சித்தந்தான் சமுசார மெனவே தோன்றுஞ்
சித்தமதைச் சோதிக்கிற் சித்தே யாகுஞ்
சித்தான சித்தமதே சிவமாய் நிற்குஞ்
சித்தமிலச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய்.

(Ch.32, Ve.33)

78.

மனதையலாற் சகமுதலோ ரணுவு மில்லை
மனததுவே சகமுதலாய்த் தோன்ற நிற்குஞ்
சொனமனது சங்கற்ப வடிவே யாகுஞ்
சோதிக்கிற் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரு
மனதினுடைச் சங்கற்பஞ் சித்தாய்த் தீரின்
மனததுதான் சின்மயமாஞ் சிவமே யாகுஞ்
செனனமிலாச் சின்மயமாஞ் சிவநா னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய்.

(Ch.32, Ve.34)

79.

சின்மயமா மென்னிடையே மனது தித்துச்
சின்மயமா மென்னிடையே மற்றி ருந்து
சின்மயமா மென்னிடையே யடங்க லாலே
சின்மயமா மென்னையலான் மனதே யில்லை
சின்மயமா மென்னையலான் மனதில் லாதாற்
சின்மயமா மென்னையலா தெவையு மில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமே யென்றுஞ்
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய்.

(Ch.32, Ve.35)

80.

சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலான சகத்தோற்ற மெவையு மில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலான சீவேச ராரு மில்லை
சின்மயமா மென்னையலாற் சங்கற் பத்தின்
செயலொன்று மொருகாலு மிலவே யில்லை
சின்மயமா நானென்றுஞ் சிவமே யென்று
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய்.

(Ch.32, Ve.36)

81.

சின்மயமா மென்னிடையே கனவிற் கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யிலாத தேபோற்
சின்மயமா மென்னிடையே நனவிற் கண்ட
செகத்துமுத லெனக்கயலா யென்று மில்லை
சின்மயமா நான்றனே யென்று மொன்றாய்ச்
செறிந்தகில பூரணமாய்ச் சிவமாய் நின்றேன்
சின்மயமா நானாய் நின்றே னென்றே
சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சிவமே யாவாய்.

(Ch.32, Ve.37)

82.

அகம்பிரம நிச்சயமே தேவ பூசை
யகம்பிரம நிச்சயமே தெய்வ த்யான
மகம்பிரம நிச்சயமே செபத பங்க
ளகம்பிரம நிச்சயமே யறங்கள் யாவு
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட த்யான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட யோக
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே யகண்ட மோட்சம்.

(Ch.33, Ve.16)

83.

பிரமமதே மாயையெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே மகேசனெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சித்தமெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சீவனெனத் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சகத்தெனவுந் தோற்ற லாகும்
பிரமமதே சகலமுமாய்த் தோற்ற லாகும்
பிரமமலா தொருபொருளு மென்று மில்லை
பிறங்கியிடும் பொருளெல்லாம் பிரமந் தானே.

(Ch.34, Ve.15)

84.

அகம்பிரம நிச்சயமே மகத்தாம் யோக
மகம்பிரம நிச்சயமே மனத்தி ஞச
மகம்பிரம நிச்சயமே சித்த த்யாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சகல த்யாக
மகம்பிரம நிச்சயமே சுவாநு பூதி
யகம்பிரம நிச்சயமே சுத்த ஞான
மகம்பிரம நிச்சயமே சீவன் முத்தி
யகம்பிரம நிச்சயமே விதேக முத்தி.

(Ch.34, Ve.46)

85.

என்னிடமாய்க் கனவினிடைக் காண்ப தெல்லா
மெனக்கயலே யில்லாத நீதி யேபோ
லென்னிடமாய் நனவினிடைக் காண்ப தெல்லா
மெனக்கயலா யெப்போது மிலவே யில்லை
யன்னியமே யிலாதவகம் பிரம மென்றே
யயலற்ற வபேதபர ஞானத் தாலே
யன்னியமாம் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.23)

86.

சத்தியமாய்ச் சகத்துமுத லிருக்கு மாகிற்
சலனமறச் சுழூத்தியிலு மிருக்க வேண்டு
மித்தனையுஞ் சுழூத்தியினி லிலாமை யாலே
யிவையாவுங் கனவெனவே மித்தை யென்று
நித்தியமாய் நின்றவகம் பிரம மென்று
நிருமலமா மபேதபர ஞானத் தாலே
யத்திரமாம் பேதமதி யனைத்துந் தள்ளி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.24)

87.

மனதினுடை விருத்தியுதிப் பதற்கு முன்னு
மற்றந்த விருத்திநசித் திட்ட பின்னுந்
தினையளவு மில்லாத சகசீ வாதி
தியங்குமனே விருத்தியினுன் மத்தி யத்திற்
கனமதுவா யிருப்பதெனத் தோற்றி னுலுங்
களங்கமறச் சோதிக்கி லில்லை யென்றே
யனியமெலா மத்யந்த நேதி பண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.25)

88.

நித்திரையின் மனதுமில்லை சகசீ வாதி
நினைவுமில்லை நிகழ்கனவின் மனது முண்டு
வித்தரமாஞ் சகத்துமுத னினைவு முண்டு
விளம்பியவிவ் வன்னுவய வெதிரே கத்தாற்
சித்தமய மாகினவிச் சகசீ வாதி
சிறிதேனுஞ் சோதிக்கி லில்லை யென்றே
யத்திரமா நினைவையெலா நேதி பண்ணி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.26)

89.

மனதுமில்லை மனோமயமாம் விகார மில்லை
மனதுமுதற் கேதுவெனு மாயை யில்லை
நனவுமில்லை கனவுமில்லை துயிலு மில்லை
நாமமில்லை ரூபமில்லை நானீ யில்லை
பினுமெவையு மெப்போது மில்லை யென்றே
பேதமெலாம் விசாரத்தா னேதி பண்ணி
யனியமிலா வகண்டபர வடிவே யாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.27)

90.

சர்ப்பமுதற் கற்பிதமிங் காயுங் காலே
சகசவதிட் டானமதா மிரச்சு வன்றிச்
சொற்பமுமே வேறிலதா நீதியே போற்
சுத்தவதிட் டானமதா மென்னே யன்றிக்
கற்பிதமா மெய்ப்பொருளு மில்லே யென்றே
களங்கமுறு வூகத்தா னேதி பண்ணி
யற்பமிலா வகண்டபர வடிவே யாகி
யசஞ்சலமா யான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.28)

91.

சத்தியசிற் சுககனமாம் பிரம நானே
சதசத்துக் கப்பாலாம் பிரம நானே
நித்தியநிட் களமான பிரம நானே
நிரந்தரமாய் நிறைந்தபரப் பிரம நானே
சுத்தவறி வானபரப் பிரம நானே
சுயஞ்சோதி யானபரப் பிரம நானென்
றத்துவித ஞானத்தா லனேத்துந் தள்ளி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.33)

92.

பூரகரே சகமுதலா மியோகந் தள்ளிப்
புரிகின்ற கருமமுபா சனேயுந் தள்ளிச்
சாரமிலாச் சகலவித மதமுந் தள்ளிச்
சற்பிரம பாவனேயைச் செய்தே யத்தாற்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம் பெற்றுப்
பொய்யான பவபாச மனேத்து நீக்கி
யாரியவவ் வகண்டபர வடிவே யாகி
யநவரத மான்மாவி லமர்ந்து நிற்பாய்.

(Ch.35, Ve.38)

93.

அறிவுற்ற வநந்தவித நாம ரூப
மனைத்துக்கு மதிட்டான வடிவே யாக
நிறைவுற்ற வகண்டபர சிவரூ பத்தை
நிகழ்வுறவே விசாரித்துத் தியானிப் போரே
கறையற்ற வகண்டான்ம நிட்டை பெற்றுக்
கடக்கவொணுப் பவக்கடலைக் கடப்ப ரன்றி
மறுவுற்ற மற்றவொரு செய்கை யாலு
மற்றெவரு மிக்கடலைக் கடவா ரென்றும்.

(Ch.35, Ve.44)

94.

இருமையிலாச் சுழுத்தியினி லேக மாக
விருக்கின்ற வான்மாவே தன்னி டத்தின்
மருவியிடுஞ் சத்தியினுற் கனவின் கண்ணே
மனமுதலாய்த் தோற்றியிடு நீதி யேபோ
லொருவடிவா யுள்ளபரப் பிரமந் தானே
யொன்றியதன் சத்தியினுற் சித்தம் போலாய்ச்
சருவசக சீவபர வடிவ மாகச்
சஞ்சலமாம் விவகார தசையிற் ருேன்றும்.

(Ch.36, Ve.25)

95.

அகம்பிரம மென்றுரமா நிச்ச யித்தே
யாக்கைமுத லகமென்னு நினைவைத் தள்ளு
சகம்பிரம மென்றுரமா நிச்ச யித்தே
சகத்தெல்லா முண்மையெனு நினைவைத் தள்ளு
வகம்பிரமஞ் சகம்பிரம மென்றிவ் வண்ண
மநவரதந் தொடர்பாக நிச்ச யிக்கிற்
செகம்பரநா மென்னுமய றுயில்வோன் கையிற்
செறிகின்ற மலரெனவே சுயமாய் நீங்கும்.

(Ch.37, Ve.3)

96.

நின்னிடையே நிச்சலமாய் நிலேத்து நிற்கு
நிலேமையிதே நிமலபர மோட்ச மாகுந்
தன்னிடையே தானகத் தனித்தி டாமற்
றரங்கமெனச் சலிப்பதுவே பந்த மாகு
முன்னியிடி லோருருவா முன்னே யன்றி
யுலேவுதருங் காரணமோ ரணுவு மில்லே
தன்னியனே யாதலினு னீயெப் போதுந்
தன்னிடையே தானகத் தனித்து நிற்பாய்.

(Ch.38, Ve.7)

97.

நின்னுருவா மான்மாவுக் கயலே யில்லே
நிகிலமுநின் ஞன்மாவே நிச்ச யந்தான்
பன்னுபல சாத்திரமு மாலோ சித்துப்
பகர்கின்ருேம் பரமார்த்த வுறுதி யீதே
யன்னசிவ னுபயதிருப் பதங்க டொட்டே
யறைகின்ருே மையமிலா வுறுதி யீதே
சொன்னகுரு வுபயதிருப் பாதந் தொட்டே
சொல்கின்ருேஞ் சுருதிமுடி யுறுதி யீதே.

(Ch.38, Ve.9)

98.

சகலவித தானமொடு தருமந் தள்ளிச்
சகலவித தீர்த்தமொடு தலமுந் தள்ளி
நிகிலவித செபமுடனே தவமுந் தள்ளி
நிகிலமகா மந்திரதந் திரமுந் தள்ளித்
திகழ்வுமிகுந் தேவதைக ளனைத்துந் தள்ளித்
தேவதையின் பூசனைக ளனைத்துந் தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய்.

(Ch.38, Ve.24)

99.

சகலவித சரியைகளுந் தூரத் தள்ளிச்
சகலவித கிரியைகளுந் தூரத் தள்ளி
நிகிலவித யோகமுமே தூரத் தள்ளி
நிகிலவித சாங்கியமுந் தூரத் தள்ளி
வெகுவிதமாம் பத்திகளுந் தூரத் தள்ளி
விசித்திரமாம் பாவனையுந் தூரத் தள்ளி
யகிலவித நூற்களையுந் தூரத் தள்ளி
யநவரத மிந்நூலே யப்யா சிப்பாய்.

(Ch.38, Ve.25)

100.

இந்நூலா லத்யாச மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லாவரண மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலாற் சின்மாத்ர நிட்டை கூடு
மிந்நூலாற் சித்தவிசி ராந்தி யெய்து
மிந்நூலா லகண்டபர ஞான முண்டா
மிந்நூலா லஞ்ஞான மனைத்து நீங்கு
மிந்நூலா லனுதிபவ பந்தந் தீரு
மிந்நூலா லகண்டபர மோட்ச மெய்தும்.

(Ch.38, Ve.29)

101.

பலசெனனத் தநுட்டித்த வறங்க ளெல்லாம்
பக்குவமாய்ப் பாவங்க ளனைத்து நீங்கி
யிலகியதன் சொரூபநிலை யிசையத் தக்க
வினிப்பிறவா முடிவான சென்மத் திற்றுன்
சலனமெலா மறநீக்கி யகண்ட மாக்குஞ்
சத்தியுள விந்நூலைச் சார லாகு
மலினமுறு விந்நூலைச் சார்ந்தோ ருக்கு
மறுபிறவி யென்றுமிலை மகேச ஞணை.

(Ch.38, Ve.40)

102.

குருவரநின் கருணையினுற் கணநே ரத்திற்
　　குறைவுதரும் பேதமதி யனைத்து நீங்கிச்
சருவமுமே பிரமமெனு நிச்ச யத்தைச்
　　சாலவுமே திடமாகச் சார்ந்தே னந்தோ
பரவியவிவ் வுரமான நிச்ச யத்தாற்
　　பரமான வென்னிடையான் சாந்த ணுகி
விரவுபவ துக்கங்க ளனைத்து நீங்கி
　　விமலபர மாநந்த மடைந்தே னந்தோ.

(Ch.39, Ve.7)

103.

சற்போத சுககனமாம் பிரம நானே
　　சலனமிலாச் சாந்தபரப் பிரம நானே
தற்போத சூனியமாம் பிரம நானே
　　தன்மயமாய் நின்றபரப் பிரம நானே
கற்போல வசைவற்ற பிரம நானே
　　களங்கமிலா வகண்டபரப் பிரம நானென்
றெப்போதும் பழகியவிந் நிச்ச யத்தா
　　லிருமையிலாப் பரப்பிரம மானே னையா.

(Ch.40, Ve.10)

104.

நான்ருனே யயனுனே னரியு மானே
　　ஞன்ருனே யரனுனேன் மகேச ஞனே
ஞன்ருனே சதாசிவமா மூர்த்தி யானே
　　ஞன்ருனே சாட்சாத்தாஞ் சிவனு மானே
ஞன்ருனே கருதுமுமா தேவி யானே
　　ஞன்ருனே கந்தவிநா யகரு மானே
ஞன்ருனே பரமசிவ கணங்க ளானே
　　ஞன்ருனே பத்தர்குழு வனைத்து மானேன்.

(Ch.41, Ve.15)

105.

நான்றானே சுரரசுர ராரு மானே
ஞான்றானே சுரபதியா மகவா னானே
ஞான்றானே திக்கனைத்தின் பதிக ளானே
ஞான்றானே திகழ்முனிவர் குழுவு மானே
ஞான்றானே யரக்கருட னியக்க ரானே
ஞான்றானே யநேகசுர பேத மானே
ஞான்றானே விண்ணிலுளோ ராரு மானே
ஞான்றானே மண்ணிலுளோ ரெவரு மானேன்.

(Ch.41, Ve.16)

106.

நான்றானே பூதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே புவனங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே சாதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே சரிதைமுத லனைத்து மானே
ஞான்றானே வேதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே விதிமுதலா மனைத்து மானே
ஞான்றானே பேதங்க ளனைத்து மானே
ஞான்றானே பிரிவுற்ற தனைத்து மானேன்.

(Ch.41, Ve.17)

107.

நான்றானே யுடல்பொறிக ளனைத்து மானே
ஞான்றானே யுயிர்களுள மனைத்து மானே
ஞான்றானே மனதுமதி யனைத்து மானே
ஞான்றானே மயல்சித்த மனைத்து மானே
ஞான்றானே யகங்கார மனைத்து மானே
ஞான்றானே யாவரண மனைத்து மானே
ஞான்றானே விட்சேப மனைத்து மானே
ஞான்றானே விளங்குபொரு ளனைத்து மானேன்.

(Ch.41, Ve.19)

108.

இந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற பரசிவனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிணையற்ற வம்பிகையே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிருமைமிகும் விநாயகனே யைய மில்லை
யிந்நூலைக் கருணையினு லுபதே சிப்போ
னிலங்கியிடுஞ் சண்முகனே யைய மில்லை.

(Ch.42, Ve.5)

109.

அருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவனந்தி கேசனிதி லைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவன்றத்தாத் திரேயனிதி லைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னவன்றட்ச ணாமூர்த்தி யைய மில்லை
யருளுடனே யெவனிதனை யுபதே சிப்ப
னகண்டபர சிவனவனே யைய மில்லை.

(Ch.42, Ve.6)

110.

சற்குருவின் முன்பாக விந்த நூலின்
சாரமதாம் பரம்பொருளைக் கேட்ட பின்னர்த்
துர்க்குணமா முலோபமெலாந் தூரத் தள்ளித்
தொடர்புற்ற திரவியமே முதலா லந்தச்
சற்குருவைத் தன்றேக முள்ள மட்டுஞ்
சலியாத பத்தியுடன் பூசிப் போர்க்கே
விக்கினமே யின்றியகம் பிரம மென்னும்
வேறுபடா வகண்டபர ஞானந் தோன்றும்.

(Ch.43, Ve.11)

111.

அன்றியுமே விதியுடனே நியம மாக
வமலமதாம் விபூதியினு லங்க மெல்லா
நன்றுறவே யணிந்துதிரி புண்ட ரத்தை
நலமாகச் சந்ததமுந் தரிப்போ ருக்கே
துன்றியநற் பரமசிவ கருணை யுண்டாந்
தோன்றியவக் கருணையினுற் சித்தந் தூய்தா
யென்றுமொரு விக்கினமு மின்றி நன்று
யிருமையிலா வகம்பிரம ஞானந் தோன்றும்.

(Ch.43, Ve.12)

112.

பத்தியுடன் விபூதியுடைத் தார ணந்தான்
பாசுபத விரதமெனப் பகர லாகுஞ்
சத்தியமாம் விபூதியுடைத் தார ணத்தாற்
சடிதியினி லகண்டபர ஞான முண்டா
முத்தமவிப் பாசுபத விரதந் தன்னை
யொருவருட மநுட்டித்துன் பாதம் பெற்றே
னத்தநின தருளாலின் றகண்ட ஞான
மடைந்தவனு யான்மாவி லமர்ந்து நின்றேன்.

(Ch.43, Ve.13)

113.

அகமனிச நித்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிசஞ் சுத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிசம் புத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச முத்தபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசலபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மசங்கபரப் பிரம ரூப
மகமனிச மகண்டபரப் பிரம மென்னு
மகம்பிரம நிச்சயவான் சீவன் முத்தன்.

(Ch.43, Ve.28)

114.

மனமுதலாம் வியட்டியுபா திகளு மின்றி
மாயைமுதற் சமட்டியுபா திகளு மின்றி
நனவுமுத ஞுநாவா மவத்தை யின்றி
நாடியிடு நாமமுரு வெவையு மின்றி
யனவரத மன்னியமோ ரிறையு மின்றி
யகம்பிரம நிச்சயமு மறவு மின்றிக்
கனவறிவாம் பரப்பிரம மாத்ர மாகிக்
களங்கமற நிற்பவனே விதேக முத்தன்.

(Ch.43, Ve.29)

115.

அனுதிபவ வாரிதியி லாழ்ந்த வென்னை
யகண்டபர ஞானமெனு நாவாய் கொண்டு
சனுதனமாம் பரப்பிரம தீரத் தின்கட்
சகசமதா யேற்றியசற் குருவே போற்றி
விநாசமுறுந் தேகாதி நானென் றெண்ணி
விதம்விதமாந் துன்பமிகுந் திருந்த வென்னை
யனுமயமாம் பரப்பிரம நீயென் றோதி
யகண்டசுக நல்கியசற் குருவே போற்றி.

(Ch.44, Ve.16)

116.

அகிலமுமே யகண்டபரப் பிரம மென்று
மதுதானே நீயென்று முபதே சித்துச்
சகமுதலீ துண்மையதாஞ் சடநா னென்னுஞ்
சங்கையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
விகலமுறுங் கருமத்தாற் கதியுண் டென்று
வெகுகால மயக்கமுடன் சுழன்ற வென்னைத்
தகைமைமிகு மகண்டபர ஞானந் தந்து
தற்பரமே யாக்கியசற் குருவே போற்றி.

(Ch.44, Ve.17)

117.

அருள்வடிவா யெழுந்தருளி யென்னை யாண்ட
வகண்டபர வுருவான குருவே போற்றி
சருவவித வுலகத்துஞ் சார்வ தற்குச்
சாலவுமே யரியபர குருவே போற்றி
நிருமலமாய் நிட்களமாய் நிகரில் லாதாய்
நீக்கமற நிறைந்தபர குருவே போற்றி
பரசிவமாய்ப் பராற்பரமாய் பரமான் மாவாய்ப்
பரப்பிரம மானபர குருவே போற்றி.

(Ch.44, Ve.18)

118.

விமலமதாய் வேறற்ற வகண்டா கார
விருத்தியினில் விளங்கியசற் குருவே போற்றி
யமலமதா யகண்டபர வித்தை யாகி
யவித்தையெலா நீக்கியசற் குருவே போற்றி
நிமலமதாம் வித்தைக்கு மப்பா லாகி
நிச்சலமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சமமதுவாய்ச் சற்றுமொரு சங்க மின்றிச்
சன்மாத்ர மானபர குருவே போற்றி.

(Ch.44, Ve.19)

119.

சத்தியசிற் சுககனமாங் குருவே போற்றி
சலனமிலாச் சாந்தபர குருவே போற்றி
நித்தியநிர்க் குணமான குருவே போற்றி
நிரஞ்சனமாய் நின்றபர குருவே போற்றி
சுத்தபர வெளியான குருவே போற்றி
சூட்சுமமாய் நிறைந்தபர குருவே போற்றி
யத்துவித பூரணமாங் குருவே போற்றி
யகண்டமதாஞ் சற்குருவே போற்றி போற்றி.

(Ch.44, Ve.20)

120.

புத்திரனே யத்யந்த திடமே யாகப்
பூரணமாம் பரப்பிரம போதம் பெற்ருய்
மித்தையதாஞ் சம்சார மனைத்து நீங்கி
மெய்யுணர்வா நந்தபரப் பிரம மாஞய்
சத்தியமே யாகினுநீ விதேக முத்தி
சாருமள வகம்பிரம நிச்ச யத்தை
நித்தமுமே யாதரவா யிடைவி டாம
னிரந்தரமாய்ப் பழகிநிச நிலையி னிற்பாய்.

(Ch.44, Ve.22)

121.

தகைமைமிகும் விபூதியுடைத் தார ணத்துந்
தவிராம லுருத்திராக்க தார ணத்து
மகிமைமிகுஞ் சிவநாம கீர்த்த னத்து
மகேசனுடைத் தியானத்துஞ் சிவத லத்தி
லிகழ்வறவே வாசத்து முலகி லுள்ளோ
ரியாவர்க்கு மதிகார மிருப்ப தாலே
சகமதனின் முமூட்சுவெலா முறையா யிங்குச்
சாற்றியவிச் செய்கையினைச் செய்ய வேண்டும்.

(Ch.44, Ve.39)

122.

சத்தியஞா ஞநந்த சொரூபம் போற்றி
சகலபரி பூரணமாஞ் சொரூபம் போற்றி
நித்தியஞா ஞநந்த சொரூபம் போற்றி
நிரஞ்சனநிர்க் குணமான சொரூபம் போற்றி
யித்துவித லேசமிலாச் சொரூபம் போற்றி
யேகசிதா காயபர சொரூபம் போற்றி
யத்துவித மானபர சொரூபம் போற்றி
யகண்டமதாம் பரசொரூபம் போற்றி போற்றி.

(Ch.44, Ve.51)